

Сафо

СТИХОВЕ

София, 2018

Преводът е направен по изданието:
LYRA GRAECA
Volume I. Alcmán. Sappho. Alcaeus

London: William Heinemann
New York: G. P. Putnam's Sons
MCMXXVIII
(1928)

Всички права запазени. Нито една част от тази книга не може да бъде размножавана или предавана по какъвто и да било начин без изричното съгласие на издателство „Изток-Запад“.

© Райка Николова, превод, 2018
© Издателство „Изток-Запад“, 2018

ISBN 978-619-01-0311-0

• С В Е П О В Н И П О Е П И •

САФФ

СТИХОВЕ

Превод от старогръцки

Райка Николова

• С В Е Т О В Н И П О Е Т И •

Под общата редакция на

Румен Леонидов

- № 1 Мацуо Башьо *100 хайку*
- № 2 Йозгемир Индже *Магмата* ✧ *Слепият часовник*
- № 3 Ли Бай *Прокуденият от небесата*
- № 4 Георги Рупчев *Превъртане на световете*
- № 6 Ханшан *Стихове от Студената планина*
- № 7 Хилми Явуз *Стихове за раните*
- № 8 Кристина Лугн *Довиждане и всичко хубаво!*
- № 9 Никола Фурнаджиев *Огнено затишие*
- №10 Йоса Бусон *100 хайку*
- №11 Иван Методиев *Пейзажи на душата*
- №12 Робърт Бърнс *Песни и поеми*
- №13 Сафо *Стихове*

Афродито безсмъртна на украсен трон,
ти, дете на Зевса, изкусна в сплетни
моля, с мъки сърцето ни не сломявай,
нито с грижи.

И сега ела така, както всеки друг път,
чула пак молбата ми отдалече,
изоставила златния дом бащин,
идвала си ти.

В колесница, впрегната от небето
носеха те през етера до земята черна,
пърхащи с криле красиви
бързи врабчета.

Идваха веднага. Ти, о блаженна
със усмивка на своето лице безсмъртно,
питаща ме защо пак страдам и теб,
все призовавам.

И какво най-много в сърцето свое
аз желая? „Кого с убеждения
искаш да говеда при теб? Сафо,
кой теб оскърбява?“

Бяга ли от теб, скоро ще те гони.
Иска ли ти гарове, ще ти носи,
не е ли в теб влюбен, ще те обикне -
и да не искаш.

И сега спаси ме от тежки грижи
и каквото сърцето ми желае
изпълни ти всичко и мой съюзник,
моля, бъди ми.

2

Онзи мъж е за мен на бог подобен,
който срещу теб сеги и отблизо
слуша говора твой приятен, твоя
глас нежен чува.

Във гърдите спира сърцето, сякаш
щом за малко зърна те аз, вече
и гласът не ме слуша и безсилен
става езикът.

Нежен пламък под кожата ми бързо
плъзва и очите не виждат нищо,
тътен чувам в ушите си и цяла
в пот се обливам.

Тръпки ме полазват и даже ставам
аз по-жълтозелена от тревата.
Още малко, изглежда, и напълно
мъртва ще бъда.

3

Лик сияен покриват пак звездите
около луната красива, пълна,
над земята сребърна щом отново
тя засиява.

4

Дъжг студен и вятър блъскам се
в клоните ябълкови.
От листата тръпнещи
стича се сън дълбок.

5

Дали теб Кипър и Пафос или Панормос

6

... ела, Киприда,
ти, която в изящните чаши
златни наливаш нектар,
смесен с веселие
и на твоите приятели, и на моите...

7/8

Обилна тлъстина
във жертва ще ти принеса аз
от бяла коза...
и ще я оставя за теб

9

Към Афродита

Дано, златовенчана Афродито,
спечеля този жребий

10

... която почитана направиха ме
с творбите, с която ме дариха

11

Но наистина сториха ме щастлива
музите златни и мен не ще забравят
и след смъртта ми.

12

За наслада на приятелките свои
аз тези песни
ще изпея хубаво
сега.

13

Тези, с които бях добра,
най-много зло ми сториха.

14

Към вас, момичета красиви,
не са се променили моите чувства.

15

... това за себе си го знам.